

1. dubna vstoupila v účinnost novela zákona o dani z přidané hodnoty.

Daňoví poplatníci určitě nepřivítají změny při nárokování odpočtu daně z přidané hodnoty u nakupovaných vstupů (materiálu, služeb, zboží apod.). Podle § 73 odst. 1 vzniká nárok na odpočet daně pouze ve vazbě na existenci a přijetí daňového dokladu, např. faktury.

Z textu druhého

odstavce stejného paragrafu dále vyplývá, že plátce může uplatnit nárok na odpočet daně na vstupu nejdříve za zdaňovací období, ve kterém daňový doklad obdržel. Dřívější zákonná úprava umožňovala abychom v případech, kdy k dodávce materiálu, zboží nebo služby došlo např. 26. dubna a dodavatel vystavil příslušný daňový doklad 2. května, si daň na vstupu z přijatého plnění

uplatnili již ve zdaňovacím období

uskutečnění dodávky, tedy v dubnovém přiznání k DPH. Od 1. dubna 2011 si ale daňový

odpočet můžeme nárokovat teprve v tom zdaňovacím období, ve kterém budeme mít daňový doklad k dispozici, tzn. v daňovém přiznání za měsíc květen.

Plátci daně z přidané hodnoty musí od dubna věnovat zvýšenou pozornost i kontrole formálních náležitostí daňových dokladů. Pokud nebudou obsahovat

údaje rozhodné pro výpočet daně nebo daňové identifikační číslo, nemohou být podle nového znění zákona za daňové doklady

považovány a

nároky na odpočet uplatněné na jejich základě
finanční úřady doměří.

Údaji rozhodnými pro výpočet daně jsou
kromě daňového identifikačního čísla

základ daně a sazba daně.

Z povahy uvedené legislativní změny vyplývá, že nespravedlivě a nemorálně

zvýhodňuje stát, který za zdaňovací období vybere
daň

za všechna uskutečněná plnění a oprávněné nároky
na vrácení daně z přidané hodnoty na vstupu jejím
plátcům

v řadě případů o měsíc či čtvrtletí pozastaví.

Novela zákona

podnikatelům zjevně přináší

i další výrazný nárůst jejich
daňové a účetní administrativy

včetně
zvýšení míry její komplikovanosti a
nepřehlednosti.

Ing. Vladimír Opatrný

daňový poradce